कुर्य्यात्। किं त्वाचार्य्योपदिष्टेनैव मार्गेण ध्यायेत्। अयं न्यायः सर्व्वेष्वप्युपदेशगम्येषु रहस्येषु समानः॥

(७) विपक्षे बाधकोपन्याससमुखेन संवादनिषेधमेव प्रशंसति। "स यो ह वै सावित्रं विदुषा सावित्रे संवदते। स हास्मिञ्छ्रियं दधाति। अनु ह वा अस्मा असौ तपञ्छ्रियं मन्यते। अन्वस्मै श्रीस्तपो मन्यते। अन्वस्मै तपो बलं मन्यते। अन्वस्मै बलं प्राणं मन्यते" इति। 'स यो ह वै' यः कोपि विद्यागर्वपराधीनः पुमान्, 'सावित्रं' अग्निं, 'विदुषा' ध्यानेन साक्षात् कृतवता पुरुषेण सह, तस्मिन् सावित्राग्निविषये मात्सर्य्येण संवादं करोति। 'सः', खलु 'अस्मिन्' विदुषि, स्वकीयां 'श्रियं', प्रक्षिपति। तदेव स्पष्टीक्रियते। 'असौ' मात्सर्य्यग्रस्तः पुमान्, 'तपन्' सावित्राध्यानादिरूपं तपः कुर्व्वन्, 'श्रियं' तपःफलरूपं, 'अस्मै' विदुषे, 'अनुमन्यते'। 'अस्मै' विदुषे, 'अनुमन्यते' एव मदीया श्रीस्तवगच्छदिति फलमङ्गीकरोत्येव, सा च 'श्रीः', तदीयं 'तपः', अपि 'अस्मै', विदुषे, 'अनुमन्यते', तच्च 'तपः', तदीयं 'बलं', 'अस्मै' 'विदुषे' 'अनुमन्यते', तच्च 'बलं', तदीयं 'प्राणं' देवतारूपं, मात्सर्यग्रस्तः सर्व्वस्मादेतस्माद्भ्रश्येत। विद्वांस्तु सर्व्वैरप्येतैरभिवर्द्धते। तस्माद्विदुषा सह न संवदेत॥

(८) अथ सञ्ज्ञानमित्यादिभिरवान्तरानुवाकैर्योऽर्थः प्रतिपादितः स सर्व्वोऽपि सावित्राग्निदेवतास्वरूपत्वेन ज्ञातव्य इत्यभिप्रेत्य शुक्लपक्षस्याहोरात्रनामप्रतिपादकयोः प्रथमतृतीयानुवाकयोस्तात्पर्यं दर्शयति। "स यदाह। सञ्ज्ञानं